

Kytary jsou zbraně
a těmi míříme do uší
a tóny patrony
kterými střílíme do duší.

Když zavelí roty, nabijem
tak jako před chvílí.
A pak v řadách do útoku jdem
krásně se nám střílí.

Zlí tichovrazi mají ve strunách
náboje slávy, střílí do duše všem, co o to stojí
touží po invazi, touží po ránách
a do armády jdou jen vyvolení, co se nebojí.

Klademe akordy
jak miny na tichá území
strunama, jak kordy
svatej klid rovnáme se zemi.

Když zavelí roty, nabijem
tak jako před chvílí.
A pak v řadách do útoku jdem
krásně se nám střílí.

Zlí tichovrazi mají ve strunách
náboje slávy, střílí do duše všem, co o to stojí
touží po invazi, touží po ránách
a do armády jdou jen vyvolení, co se nebojí.

V osm večer na bitevním poli rozhlíží se regiment
ten kdo klečel pomalu vstává, na svou oběť zamíří
na spoušti prst věrně čeká až rukou máchne dirigent
jenže ten už rovnou mává, tmou se rád rozšíří
a s ním teď se střílí.

Zlí tichovrazi mají ve strunách
náboje slávy, střílí do duše všem, co o to stojí
touží po invazi, touží po ránách
a do armády jdou jen vyvolení, co se nebojí.